

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 181/2020
15.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Малина Ђокић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Основни суд у Ужицу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу, ради накнаде штете, одлучујући о захтеву Основног суда у Ужицу за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници одржаној 15.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Основни суд у Пожеги за одлучивање у овој правној ствари.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилца АА из ... је 16.07.2020. године поднела тужбу Основном суду у Ужицу, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, у којој је као тужена означена Република Србија, Основни суд у Ужицу.

Основни суд у Ужицу је, у прилогу акта Прр 66/20 од 21.09.2020. године, Врховном касационом суду поднео захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари. У захтеву је навео да је том суду тужилца поднела тужбу ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Ужицу П 54/19, коју је својим незаконитим поступањем проузроковао управо Основни суд у Ужицу, па налази да су се тиме стекли услови из члана 62. ЗПП.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Наиме, према одредби члана 62. Закона о парничном поступку, највиши суд одређене врсте у Републици Србији може на захтев надлежног суда одредити да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд са његовог подручја, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други важни разлози.

Дакле, на основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, али који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону месно надлежан није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По налажењу Врховног касационог суда у конкретном случају су испуњени услови из члана 62. ЗПП, односно постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, с обзиром да разлози изнети у захтеву указују да ће се поступак лакше спровести пред другим стварно надлежним судом, због чега је и одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић